

# Jacek Miśkiewicz

---

## Zarzęcin Duży, pow. Opoczno

---

Informator Archeologiczny : badania 3, 103-104

---

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ZAMECZNO, pow. Głogów

patrz okres halstacki

ZARZĘCIE DUŻY, pow Opoczno

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie i Konserwator Zabytków Archeologicznych w Kielcach.

Badania prowadziła dr Jacek Miśkiewicz.

Finansował WKZ w Kielcach. Drugi sezon

badania. Cmentarzysko z IV okresu epoki

brązu /kultura Łużycka/.

W dniach 9.V.-31.V. odsłonięto 575 m<sup>2</sup> powierzchni stanowiska, odkrywając łącznie 18 obiektów w tym 3 groby popielnicowe, 1 grób jamowy oraz 14 skupisk ceramiki bez śladów pochówków.

Groby popielnicowe niczym nie różniły się od analogicznych obiektów odkrytych w roku 1968 /pojedyncze popielnice wypełnione czystymi przepalonymi kośćmi/. Wspomniane wyżej skupiska ceramiki zawierały albo silnie zniszczone drobne ułamki nieokreślonych bliżej naczyń, albo małe naczynka, czasem naczynia miniatury zalegające w czystym piasku wydmowym. W skupiskach jak i w pobliżu tych obiektów nie stwierdzono żadnych śladów kości.

Łącznie w obu sezonach 1968/69 odkryto: 26 grobów popielnicowych, 13 grobów jamowych, 3 duże skupiska przepalonych kości ludzkich oraz 14 skupisk ceramiki.

Uzyskany materiał zabytkowy należy do charakterystycznych wytworów wcześniejszej fazy kultury Łużyckiej, typowych dla terenów Polski Środkowej.

W roku 1969 przebadano ostatecznie zachowane, nie zniszczone partie piaskownicy na której terenie znajdowało się omentarsysko. Dalsze prace na omawianym stanowisku nie będą prowadzone.

ZEROJEWSKO, pow. Kłobuok  
Stanowisko 3

Katedra Archeologii Polskiej  
Uniwersytetu Jagiellońskiego  
w Krakowie i Konserwator  
Zabytków Archeologicznych  
w Katowicach.

Badania prowadzi doc. dr Marek Gedl przy  
współdziałaniu mgr Danuty Burozyk. Finansował  
WKZ w Katowicach i Katedra Archeologii Pol-  
skiej UJ. Omentarsysko z III-V okresu epoki  
brązu /kultura łużycka/ badane od 1961 roku.

Kontynuowano badania wykopaliskowe na stanowisku 3, położonym na płaszczystym wzniesieniu swanym "Grobelki". Wykopy założono w północnej i zachodniej części stanowiska. Przebadano przestrzeń o powierzchni 500 m<sup>2</sup> i odkryto 57 grobów kultury łużyckiej /274-330/. Część z nich stanowiły małe pochówki ciałopalne popielnicowe i bezpopielnicowe-jamowe, saliczone do wczesnej fazy kultury łużyckiej i datowane na III okres epoki brązu. W grobach tych obok ceramiki charakterystycznej dla wczesnej fazy kultury łużyckiej w dorzeczu Liswarty, występowały także naczynia zdobione wczesnołużycką ornamentyką gusową. Z wyrobów metalowych na uwagę zasługuje jedna szpila uchata, należąca do form typowych dla III okresu epoki brązu. Niektóre